

30 Μαρτίου 2020

«Πολεμούμεν εναντίον της τυραγνίας»

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

του Στέλιου Παπαθεμελή*

Έγραψε ο όντως σοφόςΓέρος του Μοριά: «Ο κόσμος μάς έλεγε τρελούς. Εμείς αν δεν ήμεθα τρελοί, δεν θα εκαναμεν την Επανάστασιν, διότι ηθέλαμεν συλλογισθεί

πρώτον δια πολεμοφόδια, καβαλαρία (ιππικό), πυροβολικό μας, πυριτοθήκες μας, τα μαγαζιά μας, ηθέλαμεν λογαριάσει την δύναμη μας, την τούρκικη δύναμη (...) Κάθε Έλληνας είχε τα καπρίτσια του και έπρεπε να κάνει κανείς δουλειά με αυτούς άλλον να φοβερίζει, άλλον να κολακεύει κατά τους ανθρώπους».

Ανταγωνίζεται τον σοφό πολεμιστή μαχητής ποιητής με το εγερτήριο σάλπισμά του:

«Ξυπνάτε, σείς που κοιτέστε, ξυπνάτε, όσοι κοιμάστε, το θάνατο όσοι εγεύθητε, τώρα ζωή χορτάστε(...)

Οι χρόνοι φεύγουνε, πετούν και πάντα εκείνη η μέρα

Είναι γραμμένο εκεί ψηλά να λάμπη στον αιθέρα

Μ' όπλα τα κάλλη τ' ουρανού. Στολίζεται όλη η φύση

Με χίλια μύρια λούλουδα, για να τη χαιρετίση.

Γιορτάστε την, γιορτάστε την! Καθείς ας μεταλάβη

Από την χάρη του Θεού. Και σείς και σείς οι σκλάβοι,

όσοι τη δάφνη στην καρδιά να φέρετε φοβάστε,

αφωρεσμένοι να 'στε.»!

(Αριστοτέλης Βαλαωρίτης)

Υπάρχει μία απάντηση του Μακρυγιάννη σε τέσσερις Γάλλους αξιωματικούς που του παρατήρησαν ότι οι Έλληνες είναι «πολλά ολίγοι, ενώ οι Τούρκοι πολλοί και τακτικοί (=εκπαιδευμένοι) και αυτήνη η θέση αδύνατη»!

Μακρυγιάννης: «Όταν σηκώσαμεν την σημαίαν εναντίον της τυραγνίας ξέραμεν ότι είναι πολλοί αυτείνοι και μαθητικοί (=εκπαιδευμένοι) κι' έχουν και κανόνια κι' όλα τα μέσα. Εμείς σε ούλα είμαστε αδύνατοι. Όμως ο Θεός φυλάγει και τους αδύνατους. Κι' αν πεθάνωμεν πεθαίνομεν δια την Πατρίδα μας, δια την Θρησκείαν μας και πολεμούμεν όσο μπορούμε εναντίον της τυραγνίας κι' ο Θεός βοηθός...».

Μπορούν οι ηγέτες μας σήμερα, πολιτικοί, στρατιωτικοί, πνευματικοί να μιλήσουν την ίδια με τον γενναίο Μακρυγιάννη γλώσσα;

Δεν εμποδίσαμε βεβαίως εμείς την ένταξη των Σκοπίων (Τσίπρας και Μητσοτάκης τα λένε γεγονυία τη φωνή «Βόρεια Μακεδονία») στην Ε.Ε. και στο ΝΑΤΟ. Ο Μακρόν το είχε πράξει για δικούς του λόγους οι οποίοι προφανώς εξέλειπαν ήδη, οπότε ήρε το . Ο δρόμος λοιπόν ανοικτός και τα σκυλιά δεμένα για την ένταξη των βορείων γειτόνων μας, αν και είναι υπερβέβαιον ότι αυτοί δεν έχουν προχωρήσει σε καμία από τις προαπαιτούμενες μεταρρυθμίσεις και φυσικά δεν έχουν δώσει κανένα δείγμα σεβασμού σε αυτό που ονομάζεται «σχέσεις καλής γειτονίας» με την Ελλάδα. Γερμανοί και Αμερικανοί θέλουν ωστόσο να προλάβουν την Μόσχα και το Πεκίνο. Εύλογη η σπουδή τους, αλλά δεν θα πληρώσουμε για άλλη μια φορά εμείς το μάρμαρο... Πρέπει να το πληρώσουν αυτοί που θα κερδίσουν, σκοπιανοί,

αλβανοί, αμερικανοί και γερμανοί! Τελεία και παύλα!

Είναι αδιανόητο, ενώ ο (τουρκ)αλβανός πρωθυπουργός στάζει «χολήν άμα και όξος» για την Ελλάδα και τους Βορειοηπειρώτες και δεν έχει ούτε καν για το θεαθήναι προβεί σε κάποια στοιχειώδη κίνηση καλής θελήσεως απέναντι μας, εμείς να σπεύδουμε με ανοικτές αγκάλες να του ανοίγουμε διάπλατα τις πόρτες της Ευρώπης.

Επεκράτησε, η μάλλον αφελής, εκτίμηση ότι η νέα τεχνική μεθοδολογία που λανσάρεται τώρα στις Βρυξέλλες επιτρέπει τάχατες την άσκηση σοβαρότερων πιέσεων επι του Ράμα, του Ζάεφ και όλου του κακού συναπαντήματος. Παραμύθια! Αυτοί που ελευθέρωσαν την Ελλάδα είχαν ψυχή. Βαθιά πίστη στον Χριστό κα την Παναγία. Ιδού ένα ακόμη τεκμήριο από τα Απομνημονεύματα του Κολοκοτρώνη:

«Ήτον μία εκκλησία εις τον δρόμον (η Παναγία στο Χρυσοβίτσι) και το καθισιό μου ήτον όπου έκλαιγα την Ελλάς: “Παναγία μου, βοήθησε και τούτην την φορά τους Έλληνες διά να εμψυχωθούν”. Και επήρα έναν δρόμο κατά την Πιάνα. Εις τον δρόμον απάντησα τον ξαδελφόν μου Αντώνιον, του Αναστάση Κολοκοτρώνη, με εφτά ανηψίδια μου, εγινήκαμεν εννιά, και το άλογό μου δέκα. Εγώ ήμουν και χωρίς τουφέκι» (Διήγησις συμβάντων της Ελληνικής Φυλής...,σ. 62). Αυτοί και έτσι ελευθέρωσαν την Ελλάδα!